

Sersleb: Eigesaa vist som det er; at de nuværende Betsatningsforhold i Kjøbstæderne ere mangelfulde og i høi Grad trænge til en Omordning, ligesaa afsjort forekommer det mig, at den Ordning, som det foreliggende Lovudkast gaaer ud paa at tilveiebringe, hviler paa rigtige Grundfæstninger og i det Hele taget er særdeles tilfredsstillende. Det vigtigste Affnit af Udskattet er det, som gaaer ud paa at fixere Grundskatten og at bestemme Maaden, hvorpaa, og Forholdet, hvori Skatterne skulle fordeles paa Grunden samt Jorden og paa Bygningerne. Jeg kan ikke Andet end erklære mig enig i, at Skatterne paa de faste Eiendomme fixeres; der er store Fordele forbundne dermed, og den eneste Ulempe derved er: den, at der, efterhaanden som Kommuneudgifterne stige, kan paa visse Maader opstaae et Misforhold mellem Skatterne paa de faste Eiendomme og de personlige Skatter, idet Stigningen af Skatterne i det Hele kan være saa stor, at Skatterne paa de faste Eiendomme komme til at udgjøre en mindre Kvotadeel, end de udgjorde paa den Tid, Ordningen fandt Sted. Jeg troer imidlertid, at Fixeringen af Skatterne har sine overveiende Fordele, og jeg mener derfor, at det er rigtigst at blive derved, idet jeg tillige skal tillade mig at fremhæve det Moment, at Assurancesummerne i Byerne efterhaanden ville stige, og da Afgifterne svares af Assurancesummerne pr. 100 Rd., saa vil derved tillige Skattebeløbet af de faste Eiendomme stige.

Det stemmer fuldkommen med Forholdene, saaledes som de have udviklet sig, at der ved Kjøbstadeiendommers Betsatning tages Hensyn til deres mere eller mindre fordeelagtige Beliggenhed, men det er saare vanskeligt at give en almindelig Regel for, om dette Moment skal gjøre sin Indflydelse gjælden igjennem Grunden eller igjennem Assurancesummen. Jeg troer, at den hidtidige Grundtaxt mere har refereret sig til Grunden end til Bygningen, og naar jeg tager Hensyn til Forholdene i de Byer, som ere mig nærmest bekendte, maa jeg ansee det for rigtigst at holde paa en Klassifikation af Grunden. Naarlig maa jeg paa staae, at det paa ingen Maade gaaer an at gjøre det til en almindelig Regel, at Kjøbstad-jorderne og den egentlige Kjøbstadgrund skulle

staae lige. Naar man tager Forholdet paa de forskellige Steder i nærmere Betragtning, vil man finde, at der ikke er nogen Hensende, i hvilken For skjellen mellem de enkelte Byer er større end med Hensyn til Jordernes Stilling; paa nogle Steder høre de endnu til de Grunde, til hvilke de ere udskiftede, paa andre Steder ere de solgte derfra; paa nogle Steder paalignes Jorderne en Kvotadeel af de faste Eiendommers Skatter, paa andre Steder er det ikke Tilfældet; paa nogle Steder er der ved Markernes Udskiftning paalagt Jorderne en meget høi aarlig Afgift til Byens Kasse, paa andre Steder er der kun paalagt dem en lav Afgift, medens der er andre Jorder, som slet ikke svare nogen Afgift til Byens Kasse, idet de fra gammel Tid have været i privat Eie, have ikke været Kommuneeiendom og derfor ikke været undergivet nogen ved Kommunens Foranstaltning foretagen Udskiftning; paa nogle Steder endelig ere Jorderne ved Behyggelse gaaede over til at blive selvstændige mindre Jordbrug, som ganske staae lige med Gaarde og Huse paa Landet, og der er endog Tilfælde, at Kjøbstadlobder ere kjøbt af Landbrugere i Naboegne og ere bleve forenede med deres Gaardbrug. — Det fremgaaer heraf, at der ikke blot er en stor Forskjel mellem de enkelte Byer med Hensyn til Jordernes Stilling, men at ogsaa Jorderne i een og samme By kunne være forskjelligt stillede. Under disse Omstændigheder kan man ikke uden at tilfidesætte skaansomt Hensyn til de bestaaende Forhold sætte Kjøbstadgrunden og Jorderne lige i Betsatning. Ved at gjøre det vil man enten paalægge Jorderne en uforholdsmæssig høi Byrde, som vil være saameget meer ubillig, naar Jorderne ved Markudskiftningen er paalagt en høi aarlig Afgift til Byens Kasse og naar, som Tilfældet er de fleste Steder, Jorderne selv afholde Omkostningerne ved deres Markvæsen og Veivæsen, eller man vil lade Grunden slippe med en uforholdsmæssig lav Byrde. — Jeg inbseer ikke rettere, end at Forholdene i de enkelte Byer ere saa forskellige, at det Rigtigste vil være at gjøre en dobbelt Klassifikation, een efter Grunden og een efter Assurancesummen, saaledes at man lader Kommunalbestyrelserne indenfor visse Grændser have Frihed til ikke blot at vælge